

Rakkaat ystävät.

Kiitos taas kerran ennen kaikkea esirukouksista, mutta myös kaikesta muustakin muistamisesta. Ja anteeksi kun kirjoittamiseni on tapahtunut aina vaan harvemmin ja harvemmin. Myös minun blogitekstini ovat olleet hyvin harvassa tänä vuonna. Kun liityin Facebookiin – onkohan pari kolme vuotta sitten – huomasin, että siellä päivittäinen kirjoittelu ja ystävien juttujen kommentointi on syönyt ainakin blogin kirjoittamistani.

Keväällä meillä oli LFF:n (ruotsinkielinen Rauhan Sanan liike Pietarsaaren seudulta) talkooryhmän kanssa hyvä ja onnistunut matka Siperiaan. Pääporukka meni ja palasi lentäen; itse matkustin Ralf Lindforsin ja toksovalaisen tulkkimme Volodjan kanssa LFF:n pikkubussilla peräkärryn kanssa. Saimme asennettua Suetukin kirkkoon räystäskourut ja teimme kirkon vierelle pintavesien ohjaukset sekä kirkon alapohjan tuuletusaukot. Talkooryhmän parikymppiset tytöt rakensivat niin kauniin ulkokuussin kirkon tontin nurkalle, että paikallinen ystävämme Kensup arveli että joku varastaa tuon kauniin pikku rakennuksen.

Mukanamme menomatalla oli Inkerinkirkon arkkitehti Jorma Laine ja aikoinaan Saranskin Velmema kirkon rakennustyötä valvonut rakennusmestari Aarno Viitanen. Poikkesimme Saranskissa katsastamassa molemmat kirkot.

Juhannuksen jälkeen olin viikon KL-päivien valmistelu-, ja purkuleirillä Ryttylässä, jossa ennen KL-päiviä järjestimme Ralf Lindforsin ja Hannu Niemelän kanssa 150:lle talkoolaiselle siperialaisen Saslik-illan. Pyysin Joose Pitkäsen perheineen mukaan kyseiseen iltaan. Joose toimi Saslik-mestarina ja he myös yöpyivät Ryttylässä. Olen muutenkin pitänyt edelleenkin tiivistä yhteyttä Joosen ja hänen perheensä kanssa, vaikka he jäivätkin pois Inkerin kirkon työstä Siperiassa SEKL:n työyhteystyöstä ja siirtyivät vuosi sitten Suomen Ortodoksikirkkoon.

KL-päivillä olin tietenkin mukana koko ajan ja sain olla taas

kerran matkaan siunattavien joukossa päätöspäivän lähetysjuhlassa.

Heinäkuun puolivälissä tein seurakuntavierailun Sallaan, jossa pidin Ralfin ja urheilukaverini Matti Saaren avustamana Salla-päivän toritapahtumassa Saslik-tarjoilun. Sallan lähetyssihteerillä ja lähetysaktiiveilla oli Wanhassa seurakuntasalissa perinteinen Salla-päivän kirpputori. Tapahtumien tuotto, noin 500 euroa, jaettiin Karatusan ja Murmanskin kirkkojen rakennushankkeitten kesken. Päivän päätteeksi pidimme yhdessä lähetysillan seurakuntatalossa. Sallassa sain tavata monia hyviä ystäviäni. Kesän aikana minulla on ollut seurakuntavierailut myös Savonlinnassa ja Pieksämäellä.

Loppukesä minulta onkin kulunut veteraanimäkihypyn ja Ounasvaaran pikku hyppyreitten remontin merkeissä. Kuljetimme Janne Haukipuron kanssa Suomen 12-miehisen kesäkisajoukkueen mäkivarusteet Itävaltaan ja takaisin Jannen henkilöautolla ja peräkärryllä. Matka oli kaikin puolin onnistunut ja maisemat kuten uudet hyppymäetkin erittäin kauniita ja miellyttäviä.

Tietenkin olen poikkeillut myös varsinkin nuorimpien lastenlasteni Epun ja Toivon luona Kuopion Itkonniemellä.

Kuluneena vuonna ja jo edellisenä olin ihmetelty Karatusan kirkkoprojektin hidasta etenemistä, ja joissakin rakennustoimikunnan katselmuksessa mukana ollessani olin kysyttäessä mielipidettäni rakentamiseen liittyvistä asioista tuonut esille muutamia epäkohtia, esimerkiksi niin sanottujen följäreitten poistamisen ulkoseiniltä hirsikehikon pystyttämisen jälkeen ja ulkovuorauspaneelien huonon laadun (ns. puolipontin syvyys oli vain 10-15mm silloin, kun panelit olivat vielä melko tuoreita; Ala-Bulankassa vanhoissa ulkopaneeleissa oli vastaava mitta vuosikymmenien kuivumisen jälkeenkin 25 mm).

Pari-kolme viikkoa sitten sain entiseltä Siperian lääninrovasti Juha Saarelta melko yllättävä uutisen: Inkerin kirkko oli pestannut

venäläisen rakennuskonsultin hoitamaan Jorma Laineen töitä. Konsultti oli tehnyt matkan Karatusaan ja kuvannut kaiken mahdollisen keskeneräisestä kirkkorakennuksesta ja tehnyt listan rakennusvirheistä. Näiden perusteella Inkerin kirkko oli antanut potkut kazanilaiselle rakennusfirmalle ja sen johtajalle Sergei Maikoville ja lopettanut myös arkkitehti Jorma Laineen työsuhteen melko lyhyellä parin viikon varoitusajalla.

Olen lähdössä Siperiaan lokakuun 4. päivänä omalla Transitillani. 5. päivänä lokakuuta osallistun Keltossa pidettävään Karatusan kirkkohanketta koskevaan isoon kokoukseen, johon minun lisäksi tulee Suomesta SEKL:n ja LFF:n edustajat. Matkalla vien Novosibirskiin Aitamäen perheen muuttotavaroita kotimaan jakson jälkeen.

Karatusan kirkkoprojekti tarvitsee nyt tässä poikkeuksellisessa tilanteessa aivan erikoista esirukoustukea. Samaa tukea tarvitsee myös Karatusan seurakunta ja erikoisesti kirkkoherra Vitali Luchagov perheineen. Pitkäksi venynyt kirkon rakentaminen kaikkine ongelmineen ja melko yksinäinen työ ovat "syöneet" miestä. Kevään reissullani kun matkustin kerran Vitalin Lada Nivassa Karatusasta Suetukin kirkolle, jonka talkoissa Vitalikin oli usein perheensäkin kanssa pitäen meille talkoolaisille ja lauantaisin kyläläisille järjestettyjen talkoopäivien hartauksia, kysyin: "Oletko väsynyt Vitali?" Hän vastasi, että kyllä hän on väsynyt ja että välillä on käynyt mielessä jopa pitäisikö lähteä takaisin Ulan Udeen, josta hän on kotoisin. Ulan Ude on burjatialaisaluetta. Burjaatit ovat eräs Siperian alkuperäiskansoista ja he asuvat Baikaljärven takana, siis toista tuhatta kilometriä Karatusasta itään päin. Vitalin vaimo Antonina (Tonja) on burjaatti, mutta Vitali on itse venäläinen.

Sovitaan ystävät että kannetaan Vitalia, Tonjaa ja heidän lapsiaan Svetaa 14v, Dimaa 12v, Aljoshaa 10v ja Mishaa 8v Vapahtajan eteen yhtä suurella sitkeydellä kuin aikoinaan tekivät halvaantuneen miehen ystävät, jotka lopulta purkivat

talon katonkin, jotta saivat laskettua halvaantuneen Jeesuksen eteen väentungoksen keskellä.

Viime sunnuntain aihe "Jeesus antaa elämän" kertoo oikeastaan kaiken oleellisen. Elämää isolla alkukirjaimella onkin oikeastaan vain se minkä saamme Jeesukselta.

*Voimia ja siunausta sinun elämäsi sen kaikkiin vaiheisiin!
Rakkain lähetysterveisin, Aatsa.*

Aatto Lamminpään työtä voi tukea taloudellisesti käyttämällä Kansanlähetyksen tiliä:

NORDEA: FI83 2070 1800 0283 25

Swift/Bic-koodi: NDEAFIHH

tai

OP: FI14 5043 1920 0034 52

Swift/Bic-koodi: OKOYFIHH

Merkitse viestikenttään "Lamminpää Aatto", tai käytä viitenumeroa 21953.

Ystäväkirjeeseen liittyvissä osoitteenmuutoksissa voit olla yhteyksissä lähettisihteeri Anniin: Anni Pitkänen, annipitka@gmail.com

Aatsan tavoitat: puh.+358503559619 ja s.posti. aatto.lamminpaa@gmail.com

Aatsan blogi on osoitteessa www.lamminpaa.blogspot.com